

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobkyně: **Ing. Bc. N. T.**, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 23. 3. 2016, č. j. 1Ad 9/2016 – 53,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Dosavadní průběh řízení

[1] Rozhodnutím ze dne 27. 1. 2016 č. j. MPSV-2016/17072-911 (dále též „napadené rozhodnutí“), žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky pro hlavní město Prahu ze dne 23. 10. 2015, č. j. 58294/2015/AAB, kterým byla zamítnuta žádost žalobkyně o dávku pomoci v hmotné nouzi – příspěvek na živobytí. Žádost o dávku byla zamítnuta, protože žalobkyně neosvědčila přes výzvu správního orgánu skutečnosti rozhodné pro nárok na dávku, její výši a výplatu.

[2] Žalobkyně proti napadenému rozhodnutí brojila žalobou ze dne 29. 2. 2016, v níž nesouhlasila se závěry žalovaného, jelikož rozhodl v rozporu s dobrými mravy, nezjistil řádně skutkový stav věci a protože se řádně a srozumitelně nevypořádal se všemi jejími námitkami. Podáním ze dne 29. 2. 2016 se žalobkyně dále domáhala vydání předběžného opatření, kterým by soud nařídil žalovanému, aby „ve lhůtě výzvy Všeobecné zdravotní pojišťovny (dále jen „VZP“) se 30 denní lhůtou správní orgán prvního stupně vydal potvrzení k rukám VZP a kopií žalobkyni, že v období od 1. 10. 2015 dosud za pojištěnce s rodným číslem X (žalobkyni) hradí pojistné na veřejném zdravotním pojištění stát.“

[3] Městský soud v Praze usnesením ze dne 23. 3. 2016, č. j. 1Ad 9/2016 – 53, návrh na vydání předběžného opatření zamítl. Odkázal na ustanovení § 38 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), podle něhož je podmínkou pro vydání předběžného opatření, jímž se zatímne upravují poměry účastníků, doložení hrozící vážné újmy účastníku řízení. Hrozbu vážné újmy dovozovala žalobkyně ze skutečnosti, že byla dnem 7. 9. 2015 vyřazena z evidence uchazečů o zaměstnání, přičemž přestala být osobou, za níž stát hradí pojistné na veřejné zdravotní pojištění, ačkoli je nezaměstnaná a je ohrožena chudobou. Pojem „vážná újma“ ve smyslu § 38 s. ř. s. je neurčitým právním pojmem, přesto lze poměrně spolehlivě konstatovat, že hrozící vážná újma musí představovat velmi vážný zásah do práv a povinností účastníka, jehož důsledky jsou pro něho natolik závažné (způsobí trvale porušit jeho zájmy), že je v rozporu s právními normami či dobrými mravy, aby je snášel. Zároveň je podle městského soudu třeba, aby vážná újma měla aspoň základní souvislost s řízením ve věci samé. V rámci zkoumání této podmínky městský soud poukázal na to, že žaloba nesměruje proti rozhodnutí o vyřazení žalobkyně z evidence uchazečů o zaměstnání, nýbrž proti rozhodnutí o žádosti žalobkyně o příspěvek na živobytí. Návrh žalobkyně na vydání předběžného opatření týkající se hrazení pojistného na veřejné zdravotní pojištění sleduje však odlišný cíl, než pro který podala nynější žalobu, tudíž vydané předběžné opatření by nemělo žádného dopadu do předmětu soudního řízení. Proto městský soud návrh na vydání předběžného opatření zamítl a současně stěžovatelku poučil, že podle § 104 odst. 3 s. ř. s. nejsou proti tomuto usnesení přípustné opravné prostředky.

II. Kasační stížnost

[4] Proti tomuto usnesení Městského soudu v Praze ze dne 23. 3. 2016, č. j. 1Ad 9/2016 – 53, podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) kasační stížnost na ochranu zdraví, v níž namítala, že je v důsledku nezákonného jednání žalovaného ohrožena na životě. Je proto nucena trvat na vydání předběžného opatření. Stěžovatelka navrhovala, aby jí Nejvyšší správní soud přiznal osvobození od soudních poplatků, ustanovil jí zástupce pro řízení o kasační stížnosti a aby po provedeném řízení usnesení městského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

III. Posouzení kasační stížnosti Nejvyšším správním soudem

[5] Stěžovatelka je osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti, neboť byl účastníkem řízení, z něhož napadené usnesení městského soudu vzešlo (ustanovení § 102 s. ř. s., tato kasační stížnost ale není přípustná.

[6] Podle ustanovení § 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s. „*kasační stížnost je dále nepřipustná proti rozhodnutí, které je podle své povahy dočasné.*“ Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. „*nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh je podle tohoto zákona nepřipustný.*“

[7] Nejvyšší správní soud je přesvědčen, že napadené usnesení městského soudu je rozhodnutím, na něž pamatuje soudní řád správní v § 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s., tedy rozhodnutím, které je dle své povahy dočasné. Charakterem usnesení krajského soudu, jímž bylo rozhodováno o návrhu na vydání předběžného opatření, se zabýval Nejvyšší

pokračování

správní soud v usnesení ze dne 28. 1. 2004, č. j. 1 Ans 2/2003 – 35, v němž dospěl k právnímu závěru, že „*Důvody nepřipustnosti kasační stížnosti jsou upraveny v ustanovení § 104 s. ř. s. Podle odst. 3 písm. c) tohoto ustanovení je nepřipustná kasační stížnost proti rozhodnutí, které je podle své povahy dočasné. Rozhodnutí o předběžném opatření je rozhodnutím, které slouží k zatímní (tj. přechodné) úpravě poměrů účastníků (§ 38 odst. 1 s. ř. s.), a to do doby, než se změní poměry nebo než bude pravomocně rozhodnuto o věci samé. Předběžné opatření zaniká nejpozději dnem, kdy se rozhodnutí soudu, jímž se řízení končí, stalo vykonatelným (§ 38 odst. 4 s. ř. s.). Rozhodnutí o předběžném opatření je tedy rozhodnutím dočasným, neboť předběžné opatření má pouze omezené trvání: není-li zrušeno soudem, zaniká z moci zákona. Dočasnou povahu má i rozhodnutí, jímž byl – jako v případě stěžovatele – návrh na vydání předběžného opatření zamítnut. Zamítavé rozhodnutí totiž nijak nepředjímá postup soudu při rozhodování o věci samé rozhodnutí o návrhu na vydání předběžného opatření je rozhodnutím dočasným, neboť má pouze omezené trvání. Kasační stížnost směřující proti rozhodnutí, jímž byl zamítnut návrh na vydání předběžného opatření, je podle § 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s. nepřipustná.*“

[8] Nejvyšší správní soud se s tímto závěrem plně ztotožňuje. Kasační stížnost ze dne 5. 4. 2016 je proto podle ustanovení § 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s. nepřipustná, neboť směřuje proti rozhodnutí dočasné povahy, proto ji musel Nejvyšší správní soud odmítnout podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. za přiměřeného použití ustanovení § 120 s. ř. s. S ohledem na výše uvedený procesní závěr se Nejvyšší správní soud nemohl zabývat důvodností kasační stížnosti. Nerozhodoval ani o návrhu stěžovatelky na osvobození od soudního poplatku a ustanovení zástupce, neboť rozhodování o těchto návrzích by za dané procesní situace postrádalo jakéhokoli dalšího smyslu. Pouze na okraj Nejvyšší správní soud uvádí, že žaloba směřuje proti rozhodnutí žalovaného, které se týká dávky pomoci v hmotné nouzi, tudíž předmětné řízení je ze zákona osvobozeno od placení soudních poplatků dle ustanovení § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. Městský soud v Praze bude pokračovat v řízení o žalobě stěžovatelky, již se domáhá přezkoumání rozhodnutí žalovaného.

IV. Náklady řízení

[9] Výrok o nákladech řízení má podklad v ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. (za použití ustanovení § 120 s. ř. s.), podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba (v tomto případě kasační stížnost) odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. dubna 2016

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu